

7.Nyom.98/2025/1-II.

H A T Á R O Z A T

A hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentést – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot a feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselése kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A feljelentő a Legfőbb Ügyészséghez címzett beadványában feljelentést tett hivatali visszaélés büntette miatt a korábbi feljelentése alapján eljáró, illetve a feljelentő ellen eljárást folytató nyomozó hatóság tagjai, illetve ezeket az eljárásokat felügyelő ügyészségen szolgálatot teljesítő ügyészek ellen.

A feljelenés lényege szerint a feljelentő bejelentése kapcsán, a bejelentés helyszínén megjelenő rendőrök a feljelentőt megfenyegették, nem tettek meg semmilyen általa szükségesnek vélt intézkedést, majd a feljelentő feljelentése alapján eljáró

rendőrkapitányság hivatásos állományú tagjai, törvénysértő módon a feljelentése alapján nem folytattak le nyomozást.

Továbbá a feljelentő álláspontja szerint az, hogy mindezeket követően a nyomozó hatóság őt és nem az általa feljelentett személyt hallgatta ki gyanúsítottként, ugyancsak törvénysértő és megalapozhatja a hivatali visszaélés büntetést az eljáró rendőrök részéről.

A feljelentő szerint az eljárásokat felügyelő ügyészség ügyészei azáltal, hogy a feljelentő ügyeiben az iratbetekintést megtagadták, valamint hogy a feljelentő gyanúsítása ellen bejelentett panaszt elutasították, szintén súlyosan törvénysértő intézkedés és hivatali visszaélést valósít meg.

A feljelentő mindezeket túl előadta azt is, hogy egy korábbi bejelentése alapján – mely szerint egy szolgálaton kívüli rendőr megfenyegette – sem történt megfelelő intézkedés a rendőrség részéről, melynek kapcsán az ügyészség is „mindent rendben talált”. Álláspontja szerint ez is felvetheti a hivatali visszaélés gyanúját, mind a nyomozó hatóság tagjai, mind az ügyészség részéről.

A feljelentő szerint a sérelmezett hivatalos személyek rendőrök, ügyészek magatartása a Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetést meríti ki. Ennek megfelelően az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelességét megszegi, büntetést követ el.

A vizsgált bűncselekmény alanya csak hivatalos személy lehet, akinek a szándéka átfogja, hogy magatartásával a kötelességét megsérti, vagy tudatosan elmulasztja a kötelezettség helyes értelmezésével kapcsolatos feladatait, továbbá célzata jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére irányul.

A kötelességszegés esetén a hivatalos személy, így jelen esetben a rendőrség tagjai, illetve az ügyész a feladatkörébe tartozó ügyben eljárva a rá vonatkozó jogszabályokkal, szervezeti és működési szabályzattal, ügyrenddel, ügyviteli utasításokkal, vagy a felettes általános és egyedi ügyben adott utasításával ellentétesen jár el, mely magatartás akár aktív, akár passzív magatartásban is megnyilvánulhat.

A bűncselekmény megállapításához az említett tényállási elemek együttes megvalósulása szükséges.

A feljelentésben közölt tényállás és a fent idézett jogszabályhely összevetése alapján azonban a feljelentésben megnevezett hivatalos személyek célzatos, jogtalan hátrány okozására, vagy jogtalan előny szerzésére irányuló kötelességszegése – mint elkövetési magatartás – egyértelműen kizárható volt.

Önmagában ugyanis az a tény, hogy az eljáró hivatalos személy, rendőr, ügyész az ügyben érintett személynek nem megfelelő, a feljelentő érdekével ellentétes döntést hoz, véleményével ellentétes álláspontot alakít ki, ténymegállapítást tesz, bűncselekményként nem értékelhető, figyelemmel arra, hogy a hivatalos személynek a határozatában, intézkedéseiben rögzített ténymegállapításaihoz és ezek alapján hozott

döntéshez a hivatala adta jog gyakorlásából adódóan jogellenességet kizáró hatás fűződik.

Itt indokolt azt is kiemelni, hogy a hivatali köteleesség teljesítése során hozott határozat, döntés, tett intézkedés még abban az esetben sem alkalmas a Btk. Különös Részében meghatározott és büntetni rendelt bűncselekmény tényállásszerűségének megállapítására, ha az téves, tartalma nem az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő, vagy – esetlegesen – törvénysértő.

A hivatalos személyek jogszerű eljárása egyes érintettekre nézve előnyös, másokra nézve hátrányos határozat, illetve intézkedés meghozatalához vezethet. A hatóság, így a nyomozó hatóság és az ügyészség határozatai ellen egyebekben – az arra jogosult – a szükséges törvényi feltételek fennállta esetén jogorvoslattal élhet. A feljelentés azonban nem a jogorvoslat eszköze.

A feljelentés nem tartalmaz olyan körülményre vonatkozó adatot, tényt, amely a feljelentő által megjelölt hivatalos személyek jogtalan hátrányozó vagy előnyszerzési célzatára, illetőleg hivatali kötelessége megszegésére, illetve hatáskör túllépésére utalna, ami ezáltal megalapozná a hivatali visszaélés büntettének megvalósulását.

A fentiekre tekintettel tényállási elem – elkövetési magatartás – hiányában a hivatali visszaélés büntette nem valósult meg, így a feljelentést bűncselekmény hiányában el kellett utasítani.

A feljelentés elutasítása a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakon, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán, a felülbírálati indítvány előterjesztésére vonatkozó rendelkezések a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján, a Be. 817/A. §-a (2)-(5) bekezdésében foglaltakon, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésében, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésében, valamint a Be. 817/G. §-a (4) bekezdésének c) pontjában foglaltakon alapul.

Budapest, 2025. április 15.

Dr. Nagy Attila százados
főügyészségi katonai ügyész
vezetőhelyettes ügyész